

РЕШЕНИЕ

№ 2409

гр. София, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1072** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. О. Р. от [населено място], срещу Решение от 16.12.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 17-ти състав, по НАХД № 15167/2020 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20-4332-012986/24.07.2020 г., издадено от Началник група „Пътна полиция“ (ОПП) към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), в частта относно: 1.) наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 4 месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 103 от ЗДвП; 2.) административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева на основание чл. 180, ал. 1, т. 1. пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗДвП; 3.) административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл. 185, от ЗДвП за нарушение на чл. 28, ал. 1, т. 1 от ЗДвП; 4.) административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата са изложени доводи за отмяна на постановеното съдебно решение в обжалваната част, като незаконосъобразно и неправилно, поради нарушение на

материалния закон. Излагат се доводи, че не е ясно описано в какво се изразява извършването на процесните нарушения. Счита, че е налице неизяснена фактическа обстановка. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура- прокурор Ц., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че 06.07.2020 г. около 00:30 ч. в [населено място], по бул. М. с посока на движение от бул. Б. шосе към бул. В. Л., А. Р. управлявал МПС - лек автомобил марка „БМВ”, модел „Х5“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на неговия баща. В автомобила е пътувал и св. Д., който седял на задната дясна седалка.

Непосредствено след кръстовището на бул. М. с [улица]:30 часа се намирили св. К. със своя колега П. М. от ОПП- СДВР, като свидетелят К. забелязал автомобила на Р. и решил да го спре за проверка. Той подал сигнал със стоп-палка по образец и с фенер, като с палката посочил автомобила и я преместил нагоре-надолу, за да се забележи по-лесно от водача. Водачът възприел подадения му сигнал със стоп-палката, подал десен мигач и намалил скоростта, но като достигнал до полицейските служители (които били с патрулен автомобил), той рязко подал газ и продължил движението си по [улица]. Непосредствено след това св. К. и колегата му се качили в своя патрулен автомобил и потеглили след автомобила, на близко разстояние, като могли да възприемат и поведението му на пътя. Междувременно в процесния участък се намирал и екип на С. СДВР, част от който бил и св. Н.. Докато патрулирал по бул. М., св. Н. видял как автомобилът БМВ карал с висока скорост, като след него се движел и патрулният автомобил на ОПП С. и се включил в преследването, като и двата служебни автомобила били с включена звукова и светлинна сигнализация.

При движението си по бул. М. след отказа да спре на подадения сигнал със стоп-палката, Р. преминал на червен сигнал на светофара на [улица]и [улица]при работеща светофарна уредба и продължил към [улица], след което завил надясно по [улица]в посока С. гара. При шофирането рязко сменял лентите за движение, отклонявал се в ляво, без да подаде светлинен сигнал и преминавал на червен сигнал и на други светофари по пътя си. В хода на преследването, автомобилът на С. със св. Н. изпреварил патрулния автомобил на ОПП СДВР. Р. завил по [улица], която била в ремонт и тъй като не можел да продължи движението си по нея спрял и бил настигнат първо от св. Н. от патрула на СНС, а след това и от патрула на ОПП СДВР и св. К..

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № 251627 от 06.07.2020 г., а въз основа на него и НП № 20-4332-012986/24.07.2020 г., издадено от Началник група ОПП към Столична дирекция на вътрешните работи.

Посочените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото

доказателствени материали: гласните доказателствени средства, съдържащи се в показанията на разпитаните свидетели по делото, както и от приобщените по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Въз основа на събраната доказателствена съвкупност, СРС направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Според материалноправната норма на чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Съответно санкцията за неговото неизпълнение е регламентирана с разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Видно от нормата на чл. 103 от ЗДвП, изпълнителното деяние е отказът да се изпълни нареждане на органите за контрол или регулиране за движение. Следователно, за да е налице нарушение е необходимо на първо място да е подаден сигнал и подаденият сигнал да е бил възприет от водача на ППС, и същият да не е спрял, т.е. бездействие. Подаването на сигнал за спиране със стоп палка, безспорно е разпореждане на контролен орган, по естеството си осъществено чрез конклюдентно действие, като в настоящия казус, това е и конкретната форма на разпореждане, обуславяща ангажиране на отговорността за нарушение по чл. 103 от ЗДвП. От събраните доказателствата по делото, както и от описанието на поведението на административнонаказаното лице се установява и фактът на възприемане на сигнала от водача, който вместо да спре за проверка е продължил движението си.

С оглед на направеното искане при условията на евентуалност от санкционираното лице за намаляване размера на наложените наказания, касационната инстанция излага съображения, че същите са били правилно индивидуализирани. Конкретиката на извършеното деяние, както и множеството извършени различни нарушения на ЗДвП, характеризиращи по-високата обществена опасност на личността на извършителя на нарушението и липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства обуславят определяне на кумулативно наложените санкции около средния установен от закона размер, поради което настоящата инстанция ги намира за справедливи.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗДвП вменява задължение на всеки водач да не извършва маневри, изразяващи се в последователно внезапно преминаване в лентите за движение. От свидетелските показания по делото, кредитирани от СРС безспорно се установява такова поведение от водача на МПС Р.. Касационните доводи за смяна на пътните платна с оглед пътната маркировка, се явяват неоснователни.

Безспорно установен е и факта, че Р. е сменял лентите за движение, без да подаден светлинен сигнал. Тези действия на водача са били възприети от свидетели-очевидци /контролните органи/, като същите действия са в нарушение на разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В тази насока, както законосъобразно е констатирал и предходният съдебен състав, от съществено значение за изясняване на обективната истина в спора са показанията на контролните органи, които сочат припокриваща се хронология на

събитията. Тук е мястото да се отбележи, че касационната инстанция не дава вяра на показанията св. К. Д.. Съображенията за това се извличат не само от близките отношения с наказаното лице, съставляващи индиция за заинтересованост от изхода на спора, но и поради това, че са изолирани, т.е. не намират опора в останалите доказателствени източници.

Според чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. По делото не е спорно, че Р. не е носил контролния си талон при проверката. В касационната жалба се излагат доводи, че контролния талон е отнет, поради което не е налице състав на нарушение. Контролният талон на водача е отнет с АУАН издаден на 10.05.2020 г. Съгласно чл. 157, ал. 6-8 ЗДвП при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3 (заплащане на наказание "глоба" в едномесечен срок от влизането в сила на наказателното постановление, електронен фиш или съдебното решение или определение на съда при обжалване). Актът за нарушението заменя контролния талон за срок до един месец от издаването му. Наказателното постановление заменя контролния талон за период от един месец след влизането му в сила, съответно решението или определението на съда при обжалване. При управление на МПС лицето е длъжно да представи АУАН или НП в посочените срокове, които заместват контролния талон. По настоящото дело няма данни Р. да е представил контролен талон, АУАН или НП на контролните органи, поради което законосъобразно му е вменено цитираното нарушение.

По така изложените мотиви касационната инстанция приема, че решението на Софийски районен съд, в обжалваната част, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, X- ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА в обжалваната част Решение от 16.12.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17- ти състав, по НАХД № 15167/2020 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: